

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบเพลงกล่อมเด็กของไทยและจีน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเนื้อหาและภาษาของเพลงกล่อมเด็กของไทยกับจีน โดยคัดเลือกศึกษาเพลงกล่อมเด็กของไทยกับจีนชาติละ 21 เพลง ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนของวิธีดำเนินการวิจัยเอกสารและนำเสนอผลการศึกษาวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์(Descriptive Analysis) ผลการวิจัยมีข้อสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

เพลงกล่อมเด็กเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมในแต่ละชาติ เป็นเพลงที่ชาวบ้านแต่งและร้องให้เด็กฟังเพื่อให้เด็กนอนหลับโดยไม่ร้องไห้ เพลงกล่อมเด็กจึงสะท้อนให้เห็นภาพสังคมในด้านต่าง ๆ อย่างเช่น วิถีชีวิตของประชาชน วัฒนธรรม ความเชื่อ เป็นต้น มีผลการวิจัยสรุปความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกันระหว่างเพลงกล่อมเด็กของไทยและจีนในด้านเนื้อหาและการใช้ภาษาดังต่อไปนี้

5.1.1 เปรียบเทียบเนื้อหาของเพลงกล่อมเด็กไทยกับจีน

จากการศึกษาและเปรียบเทียบเนื้อหาของเพลงกล่อมเด็กไทยและจีน แบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ เพลงกล่อมเด็กที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์ ธรรมชาติ ความรักและนิทานหรือวรรณกรรม มีผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

(1) เพลงกล่อมเด็กที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์

เพลงกล่อมเด็กทั้งของประเทศไทยและประเทศจีนมีเนื้อหาที่มีลักษณะร่วมกันคือกล่าวถึงธรรมชาติของสัตว์ที่เด็กชอบและคุ้นเคยเช่น นกกาและนกกาเหว่าในท้องถื่นที่ออกหากินตอนเช้าและกลับรังตอนเย็นเช่นเพลง *กาเหว่า* เพลง *นกเขา* กล่าวถึงธรรมชาติของนกเขาคือมีเสียงร้องไพเราะ และร้องขันตั้งแต่เช้าจนถึงเที่ยงส่วนเพลงกล่อมเด็กของจีนกล่าวถึงตอนเย็นนกจะบินกลับรัง ปลาก็กลับบ้าน ซึ่งเป็นธรรมชาติของสัตว์แสดงให้เห็นความรักของแม่ที่มีต่อลูก

เนื้อหาที่มีลักษณะต่างคือเพลงกล่อมเด็กไทยเปรียบเทียบกับสัตว์แบบมนุษย์อย่างเช่น น่านกมาเปรียบเทียบกับมนุษย์ สะท้อนให้เห็นบทบาทของแม่ในการเลี้ยงดูและการสอนเด็กให้มีความสามารถและให้ความรู้ ให้เด็กมีชีวิตของตัวเอง บางเพลงแสดงให้เห็นความรักของแม่ที่มี

ต่อลูก โดยเปรียบกับชีวิตของนก การชวนนกไปนอน ซึ่งมีความหมายคือชวนเด็กไปนอน ส่วนเพลงกล่อมเด็กของจีน กล่าวถึงวิถีชีวิตของสัตว์ กล่าวถึงสัตว์ที่จะกลับรังในเวลาเย็น เนื้อเพลงจะสร้างบรรยากาศที่สงบเงียบ ทำให้เด็กรู้สึกสงบ มีความสุขและอบอุ่น เด็กจะเข้าใจและรู้สึกได้ว่าถึงเวลาที่ควรนอนได้แล้ว นอกจากนี้ เพลงกล่อมเด็กจีนจึงยังมีเนื้อหาใช้คำพูดว่า “ราตรีสวัสดิ์” เป็นการบอกเวลานอน โดยตรง และคำพูดที่ชักชวนให้นอนอีกด้วย

(2) เพลงกล่อมเด็กที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับธรรมชาติ

เพลงกล่อมเด็กของไทยกับจีนที่มีลักษณะร่วมกันคือ นิยมนำธรรมชาติมาแต่งเป็นเพลงกล่อมเด็ก สะท้อนให้เห็นสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตของมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ โดยเนื้อเพลงกล่าวถึงชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านและสภาพในชนบทที่เป็นสังคมเกษตรกรรม มีเนื้อเพลงกล่าวถึงการปลูกข้าวที่ใช้บริโภคนอกจากนี้ ไทยกับจีนก็มีเพลงที่กล่าวถึงลักษณะของภูมิอากาศในฤดูกาลต่าง ๆ เช่น ฝน หิมะ

นอกจากนี้ เนื้อหาเพลงยังกล่าวถึงธรรมชาติที่เป็นสภาพแวดล้อมในชีวิตที่พบเห็นและคุ้นเคยในชีวิตประจำวันเช่น พระจันทร์ ดวงดาว พระอาทิตย์ นำมาถ่ายทอดในเนื้อเพลง สะท้อนให้เห็นถึงการสังเกตสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่รอบตัว และเด็กรู้สึกคุ้นเคย นำมาแต่งเป็นเนื้อเพลงที่ทำให้เด็กรู้สึกมีความสุข นอกเหนือจากการแสดงให้เห็นความรักของแม่ที่มีต่อลูก

ในด้านความแตกต่างกัน คือเพลงกล่อมเด็กของไทยแต่งโดยเล่าเรื่องราวของธรรมชาติและแสดงให้เห็นวัฒนธรรมและความเชื่อของคนไทย เช่น กล่าวถึง กิริน ซึ่งเป็นสัตว์ในป่าหิมพานต์ เป็นความเชื่อของชาวไทยจากอิทธิพลของวรรณคดีสมัยสุโขทัยเรื่อง *ไตรภูมิพระร่วง* ส่วนเพลงกล่อมเด็กของจีนที่แตกต่างจากเพลงกล่อมเด็กไทยคือ มีเนื้อเพลงสะท้อนให้เห็นวิธีการกล่อมเด็กของชาวจีนการกล่าวถึงสภาพของธรรมชาติในฤดูหนาวของประเทศจีนและแสดงให้เห็นวัฒนธรรมการกล่อมเด็กที่ชาวจีนนิยม โดยการใช้คำเรียกบุคคลที่เป็นญาติของเด็กที่คุ้นเคย เช่น ย่า พี่สาว นอกจากนี้ เนื้อหาของเพลงกล่าวถึงธรรมชาติยามค่ำคืนที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น พระจันทร์กับดาว เพื่อสร้างบรรยากาศและความรู้สึกที่สงบเงียบ เป็นการบอกเวลาและชักชวนให้เด็กนอน

(3) เพลงกล่อมเด็กที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก

เพลงกล่อมเด็กของไทยและจีนที่เกี่ยวกับความรักมีมากมาย มีลักษณะร่วมคือ การกล่าวถึงความรักของแม่ที่มีต่อลูก ในเพลงบางบท มีเนื้อเพลงที่บอกให้เด็กไปนอนโดยตรง มีเนื้อหาที่ง่าย ๆ เด็กจะรู้เรื่องและเข้าใจง่ายและสะท้อนให้เห็นการดำรงชีวิตวัฒนธรรม ความเชื่อของมนุษย์

เพลงกล่อมเด็กของไทยต่างจากเพลงกล่อมเด็กของจีน คือ เนื้อหาเกี่ยวกับการแสดงความรักจะใช้คำเรียกเด็กที่แสดงให้เห็นความรักของแม่ ใช้คำที่มีความหมายว่า น้ซึก นำเอ็นดูและเป็นความห่วงใยที่มีต่อลูก มีการใช้คำแทนตัวเด็กที่สะท้อนให้เห็นความรักและความห่วงใยของแม่ที่มีต่อลูก ที่ไม่ต้องการให้ลูกเดือดร้อนและไม่สบายใจ ส่วนเพลงกล่อมเด็กของจีนแตกต่างกันคือการแสดงให้เห็นความห่วงใยของแม่ต้องการให้เด็กเรียนหนังสือมีความรู้และความสามารถ ต้องการ

ให้ลูกเป็นเด็กที่ฉลาด สะท้อนให้เห็นความคิดของคนจีนที่มีเป้าหมายที่ต้องการให้เด็กมีสติปัญญาดี เพื่อจะได้มีชีวิตที่ดียิ่ง ๆ ขึ้นต่อไปในอนาคต นอกจากนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักของพ่อที่มีต่อลูก ความรักที่มีต่อทหาร และความรักระหว่างพ่อแม่ สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของคนในสังคมหรือชุมชนที่แวดล้อมเด็ก และทำให้เด็กรู้จักบุคคลต่าง ๆ นอกจากคนในครอบครัว

(4) เพลงกล่อมเด็กที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับนิทานและวรรณกรรม

เพลงกล่อมเด็กทั้งของไทยและจีนมีลักษณะร่วมกันคือ ส่วนใหญ่นำมาจากนิทานหรือวรรณกรรมที่มีชื่อเสียงและมีความนิยมในแต่ละสังคม สะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมและสภาพสังคมในด้านต่าง ๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยและจีน

เนื้อหาของเพลงกล่อมเด็กไทยและจีนที่มีลักษณะต่างกันคือ เพลงกล่อมเด็กไทยนิยมแต่งโดยเลือกชื่อของตัวละครหรือเรื่องราวบางส่วนของวรรณกรรม ส่วนเพลงกล่อมเด็กของจีนนิยมนำนิทานหรือเรื่องราวที่ปรากฏซ่อนอยู่ในวรรณกรรม ซึ่งไม่ใช่เนื้อเรื่องของวรรณกรรมโดยตรง ยังนิยมนำเรื่องนิทานมาสรุปและปรับแต่งเป็นเพลงกล่อมเด็ก ไม่ใช่เพียงกล่าวถึงตัวละครหรือเรื่องในวรรณคดีบางส่วนดังเช่นเพลงกล่อมเด็กของไทย

5.12 เปรียบเทียบภาษาที่ปรากฏในเพลงกล่อมเด็กไทยกับจีน

ภาษาที่ปรากฏในเพลงกล่อมเด็กของไทยกับจีนมีความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกัน ในด้านการตั้งชื่อของเพลง การใช้คำในเพลงและการใช้โวหารในเพลง ผลการศึกษสรุปได้ดังนี้

(1) การตั้งชื่อของเพลงกล่อมเด็กไทยและจีน

ลักษณะคล้ายคลึงกันของการตั้งชื่อเพลงกล่อมเด็กไทยกับจีนคือ มีการตั้งชื่อตามเนื้อหาของเพลง นอกจากนี้ ตั้งชื่อตามวรรณกรรมหรือนิทานที่เพลงกล่าวถึง

การตั้งชื่อเพลงกล่อมเด็กของไทยและจีนมีความแตกต่างกันคือ เพลงกล่อมเด็กของไทยมีเพลงที่ตั้งชื่อตามลักษณะของเด็กที่มีเนื้อนุ่มนวล ผิวละเอียดและเนื้ออุ่น

(2) การใช้คำในเพลงกล่อมเด็กไทยและจีน

เพลงกล่อมเด็กของไทยและจีนมีความคล้ายคลึงกันในการใช้คำสัมผัสคล้องจองที่เป็นคำสัมผัสสระทำให้เพลงมีความไพเราะมากขึ้นและจดจำเพลงได้ง่าย โดยเพลงกล่อมเด็กของไทยใช้คำสัมผัสคล้องจองอย่างอิสระและไม่มีการบังคับ แต่ในเพลงกล่อมเด็กของจีนบังคับคำสัมผัสเป็นคำ สุตท้ายของแต่ละวรรค

คำซ้ำ เป็นคำที่เพลงกล่อมเด็กของไทยและจีนนิยมใช้ การใช้คำซ้ำ ทำให้เข้าใจและจดจำเพลงได้ง่าย

การใช้คำขึ้นต้นในเพลงกล่อมเด็กไทยแบ่งได้เป็น 3 ประเภทตามลักษณะและประโยชน์ของการใช้คำ โดยคำขึ้นต้นนี้ตรงกับชื่อของเพลง คำขึ้นต้นเพื่อชักชวนเด็กไปนอน และคำขึ้นต้นเพื่อเกริ่นนำเพลงเป็นคำที่ดึงความสนใจของเด็ก แสดงให้เห็นความทะนุถนอมและความรักของแม่

ที่มีต่อลูกและทำให้เข้าใจว่าเพลงนี้มีเนื้อหากล่าวถึงอะไรโดยตรง แต่ในเพลงกล่อมเด็กของจีนไม่มีการใช้คำขึ้นต้น

คำทอเสียงเป็นคำชนิดหนึ่งที่เพลงกล่อมเด็กของไทยและจีนนิยมใช้ เพลงกล่อมเด็กของไทยใช้คำ "เออ" "เอ๋ย" ส่วนเพลงกล่อมเด็กของจีนใช้คำว่า "啊" (อา) และ "呀" (ยา) คำทอเสียงเหล่านี้ทำให้ผู้ฟังรู้สึกเพลงมีความอ่อนหวานและไพเราะมากขึ้น

เพลงกล่อมเด็กของไทยและจีนใช้คำสามัญเป็นหลักในการแต่งเพลง เป็นคำง่ายและมีความหมายตรง ทำให้เข้าใจง่ายและ เป็นคำที่เหมาะสมกับเด็ก เพลงกล่อมเด็กบางบทใช้คำศัพท์เพื่อพรรณนาถึงความสวยงามหรือลักษณะของสิ่งที่กล่าวถึงอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ใช้คำที่มีความหมายแฝง เพื่อแสดงให้เห็นความคิดของผู้แต่งและความรักของแม่ที่มีต่อลูก

(3) การใช้โวหารในเพลงกล่อมเด็กไทยและจีน

เพลงกล่อมเด็กไทยและจีนนิยมใช้บรรยายโวหารในการเล่าเรื่องหรือการอธิบาย ทำให้การอธิบายหรือการเล่าเรื่องละเอียดมากขึ้น การใช้พรรณนาโวหารเพื่อกล่าวถึงความสวยงามของธรรมชาติ ทำให้เด็กเห็นภาพธรรมชาติ สามารถสร้างบรรยากาศให้เด็กนอนอย่างง่ายนอกจากนี้ใช้อุปมาโวหาร โดยเปรียบเทียบสิ่งที่เด็กรู้จักหรือเด็กคุ้นเคย ทำให้เด็กเข้าใจง่ายและสะท้อนให้เห็นความน่ารักของเด็กไทย และลักษณะการนอนเปลของเด็กจีน

ในเพลงกล่อมเด็กของไทยมีการใช้อธิพจน์โวหาร เพื่อเน้นลักษณะของสิ่งหรือความรู้สึกที่กำลังกล่าวให้ลึกซึ้ง และเพื่อเน้นความสวยงามและความสะอาดบริสุทธิ์ของเด็กแต่ในเพลงกล่อมเด็กของจีนไม่มีการใช้อธิพจน์โวหาร

บุคลาธิษฐานเป็นโวหารที่นิยมใช้ในเพลงกล่อมเด็กของไทยและจีน โดยนำสิ่งที่ไม่มีชีวิตหรือความรู้สึกมากล่าวเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือมีความรู้สึกเหมือนมนุษย์ ในเพลงกล่อมเด็กของไทยใช้บุคลาธิษฐานโวหารเมื่อกล่าวถึงผลไม้วามีชีวิตเหมือนคนที่อยู่ใกล้ชิด เพลงกล่อมเด็กของจีนใช้บุคลาธิษฐานโวหารกับธรรมชาติที่แวดล้อม ดังเช่น หิมะ ลม และข้าวสาลี

5.2 อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. เพลงกล่อมเด็กส่วนใหญ่เป็นเพลงสั้น ๆ และง่าย ๆ เพื่อให้จดจำเพลงได้ง่ายและทำให้เด็กนอนหลับง่าย เนื้อหาส่วนใหญ่ของเพลงกล่อมเด็กทั้งของไทยและจีนนำธรรมชาติที่แวดล้อมเด็ก รวมทั้งสิ่งที่เด็กคุ้นเคยและรู้จักดีมาแต่งเป็นเนื้อเพลง ดังเช่น สัตว์ที่เด็กรู้จัก ฝน หิมะ ต้นไม้ เป็นต้น ทำให้เด็กเข้าใจได้ง่ายและสนใจด้วยซึ่งสอดคล้องกับกับแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะเนื้อหา

ของเพลงกล่อมเด็กที่ จินหย่ง(金勇) (2011 : 164) ได้กล่าวว่าเพลงกล่อมเด็กมักจะแสดงให้เห็นสภาพที่เด็กนอน หรือแสดงให้เห็นความรักของแม่ที่มีต่อลูก บางครั้ง จะใช้สัตว์มาแสดงให้เห็นความน่ารักของลูก ถ้าเด็กยังไม่อยากนอนหลับ แม่บางคนจะใช้สิ่งที่น่ากลัวมาแต่งในเพลง เพื่อให้พวกเขาอนหลับ เนื้อเพลงของเพลงกล่อมเด็กบางเพลงอาจจะพูดถึงชีวิตที่ลำบาก ความคิดถึงสามี หรือความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน สิ่งเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้องกับเด็ก แต่เป็นการแสดงอารมณ์ของคนร้อง

2. เพลงกล่อมเด็กมีเนื้อหาที่เข้าใจง่ายสะท้อนภาพของแต่ละสังคมได้อย่างชัดเจน โดยที่เนื้อหาของเพลงกล่อมเด็กแต่ละท้องถิ่นและแต่ละชาติมีความแตกต่างกันและความคล้ายคลึงกัน แต่ทำให้เข้าใจความรู้สึกนึกคิดของคนในชาตินั้น ๆ ดังเช่น เพลงกล่อมเด็กของไทยกล่าวถึงสภาพของอากาศร้อน ผู้คนก็ต้องการให้ฝนตก ทำให้อากาศเย็นสบาย และเพลงกล่อมเด็กของประเทศจีนก็กล่าวถึงอากาศในฤดูหนาว ที่หนาวเย็นและมีหิมะตกแสดงถึงความต้องการให้อากาศอบอุ่นสบาย เพลงกล่อมไทยมีบทเพลงกล่าวถึงความเชื่อของชาวไทย และมีบทเพลงจีนที่กล่าวถึงผู้คนเก็บดอกไม้มาทำเป็นหมอน สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของชาวไทย เช่นเดียวกับเพลงกล่อมเด็กของจีนที่สะท้อนถึงวิถีชีวิตของชาวบ้านตามลักษณะของวัฒนธรรมจีน สอดคล้องกับแนวคิดที่ ธิดา โมสิกรัตน์ (2525 : 552) กล่าวว่าเนื้อร้องบทเพลงกล่อมเด็กไม่กำหนดเรื่องราวเป็นแบบแผน แต่มีเนื้อหาสะท้อนให้เห็นสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อมตามสภาพท้องถิ่นนั้น ๆ ดังนั้น เพลงกล่อมเด็กจึงสะท้อนภาพความเป็นอยู่ของคนไทยและคนจีน ได้ชัดเจนว่า มีถิ่นที่อยู่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม มีการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติ ตลอดจนภูมิอากาศของแต่ละประเทศ และลักษณะทางสังคม ดังเช่นเพลงกล่อมเด็กที่แต่งโดยกวีและใช้กล่อมเด็กชนชั้นสูง พระโอรส พระธิดาของกษัตริย์จะนำเรื่องราวมาจากวรรณคดีไทยและธรรมชาติชาวบ้านที่นำธรรมชาติมาถ่ายทอดในบทเพลง ความอารมณ์ ความนึกคิดของตนเองซึ่งเป็นเรื่องราวที่สอดคล้องกับกลุ่มคนที่นำเพลงกล่อมเด็กมาร้องกล่อมให้ลูกนอน

3. ภาพสะท้อนที่ปรากฏในเนื้อเพลงกล่อมเด็กเหล่านี้ ล้วนเป็นศิลปวัฒนธรรมที่มนุษย์สร้างสรรค์และสืบทอดกันมาถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะการใช้ภาษาในเพลงกล่อมเด็ก ทำให้ได้จดจำด้วยการฟัง แม้ว่าต่อมาจะมีการบันทึกและตีพิมพ์เผยแพร่ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ก็ตาม แต่จากผลการวิจัยที่พบว่า ในปัจจุบันเพลงกล่อมเด็กทั้งสองชาติก็จะมีกรบันทึกเสียงและภาพด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ต่อไป

ภาษาที่ใช้ในเพลงกล่อมเด็กเป็นภาษาที่ง่ายและภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้เข้าใจง่ายและจดจำสืบทอดกันมาสอดคล้องกับแนวคิดที่ ศรีประภา ปาลสุทธิ (2524 : 19) ที่กล่าวว่าภาษาที่ใช้ในเพลงกล่อมเด็ก มักใช้คำสั้น ๆ เข้าใจง่าย ไม่มีศัพท์ยากเป็นคำที่ใช้เป็นประจำในชีวิตชนบทเป็นคำใกล้ตัวเด็กซึ่งเด็กได้พบ ได้พูดในชีวิตจริง จึงจดจำและถ่ายทอดได้ง่าย ด้วยเหตุนี้ผู้ร้องจึง

ไม่จำเป็นต้องบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ได้แต่จำสา ๆ กันมา แต่การจดจำสืบทอดกันมานั้นอาจผิดเพี้ยนไปบ้างซึ่งก็ไม่ใช่อะไรที่สำคัญ เพราะต้องการร้องให้เด็กฟัง เด็กเล็ก ๆ ยังไม่รู้ภาษา ได้ยินแต่เสียงขับกล่อมก็ฟังพอใจแล้ว

4. การใช้คำในเพลงกล่อมเด็กสะท้อนให้เห็นความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกันของวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยและประเทศจีนแม้ว่าทั้งเพลงกล่อมเด็กของไทยและจีนมีคำสัมผัสคล้องจอง แต่ในเพลงกล่อมเด็กของไทย คำที่คล้องจองกัน ไม่มีบังคับ เป็นการสัมผัสและคล้องจองอย่างอิสระ แตกต่างจากการใช้คำสัมผัสในบทกวี แสดงให้เห็นว่าการใช้คำในเพลงกล่อมเด็กมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากการใช้คำในวรรณกรรมประเภทอื่น ๆ แต่การใช้คำสัมผัสในเพลงกล่อมเด็กของจีนมีบังคับ ต้องเป็นคำท้ายของแต่ละวรรค เหมือนกับในบทกวีของจีน ซึ่งตามวัฒนธรรมของจีน มีการบังคับคำที่สัมผัสในเพลง บทกวีหรือวรรณกรรมประเภทอื่น ๆ คือคำที่สัมผัสส่วนใหญ่ต้องเป็นคำสุดท้ายของแต่ละวรรค ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า คำที่ใช้ในเพลงกล่อมเด็กของไทยและจีนส่วนใหญ่เป็นคำง่าย เพื่อให้เด็กเข้าใจง่าย แต่จากการใช้คำในเพลงกล่อมเด็กยังสะท้อนให้เห็นความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกันระหว่างวัฒนธรรมของประเทศไทยและประเทศจีนอย่างชัดเจน

สรุปได้ว่า แม้ว่าเพลงกล่อมเด็กจะเป็นเพียงส่วนประกอบย่อย ๆ ของศิลปวัฒนธรรมของชาติไทยและจีน แต่ในเนื้อหาของเพลงกล่อมเด็กของทั้งสองชาติได้บันทึกสิ่งต่าง ๆ อย่างหลากหลาย นอกจากนี้ ภาษาที่ใช้ในเพลงกล่อมเด็กทั้งไทยและจีนมีลักษณะเฉพาะตามวัฒนธรรมของแต่ละชาติ ซึ่งถ้านำมาประกอบกันเป็นภาพใหญ่ ก็จะสามารู้และเข้าใจเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม รวมถึงผู้คนและสังคมของชาติได้อย่างชัดเจน

5.3 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรศึกษาเพลงกล่อมเด็กที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา
2. ควรศึกษาและวิเคราะห์เปรียบเทียบเพลงกล่อมเด็กของไทยกับของชาวไต้ที่สืบสองปันนา ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
3. ควรเปรียบเทียบกระบวนการสืบทอดและการอนุรักษ์เพลงกล่อมเด็กของไทยกับจีน